

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1011/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115208792
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115208792.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Ing. C. D., štátneho občana SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., R. XXXX/X, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. D. P., s.r.o., so sídlom Q., A. XXXX/X, IČO: 47 251 913 proti odporcovi Mgr. I. T., štátnemu občanovi SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., G. J. XXXX/X, o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. júna 2015, č. k. 27C/180/2015-17, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. o trovách prvostupňového konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 786,99 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania 27,48 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet jeho právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi naposledy určená rozsudkom tamojšieho súdu zo dňa 18.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4CoP/91/2013-77 zo dňa 21.08.2013 zanikla dňom 01.09.2014. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 212,74 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet zástupcu navrhovateľa. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že od poslednej úpravy výživného medzi účastníkmi došlo k zásadnej zmene pomerov tým, že odporca ku dňu 20.05.2015 ukončil prípravu na svoje budúce povolanie a v ďalšom štúdiu nepokračuje. Súhlasil so zrušením vyživovacej povinnosti jeho otca k nemu od 08.10.2014, kedy prešiel na externú formu štúdia. Bol zamestnaný od septembra 2014, pričom príjem, ktorý dosiahol za tento mesiac odmietol uviesť. V súčasnosti je zamestnaný, nemá zásadné zdravotné problémy, dokáže vykonávať manuálnu i duševnú prácu, a preto podľa názoru súdu nadobudol potenciálnu i reálnu schopnosť samostatne sa živiť, a preto považoval návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti dôvodný. Rozhodol preto, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi zanikla s účinnosťou od 01.09.2014, ktorým dňom sa odporca zamestnal, hoci dennú formu štúdia ukončil až 08.10.2014 a externú formu štúdia dokonca až 20.05.2015. Nadobudol totiž schopnosť sám sa živiť ešte za trvania štúdia, čo ani sám nespochybnil, zamestnal sa od septembra 2014 dosahuje pravidelný príjem vlastnou prácou. Navrhovateľovi priznal náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré spočívajú v odmene za poskytnutie právnej služby v celkovej výške 212,74 eur. Uviedol, že v danej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal určenia, že jeho vyživovacia povinnosť zanikla ku dňu 01.09.2014, ktoré určenie tvorí predmet súdneho konania, preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, účinnej v čase vykonania úkonov právnych služieb predstavuje v r. 2014 sumu 61,87 a v roku 2015 sumu 64,53 eur.

Proti rozsudku okresného súdu, a to jeho výroku o náhrade trov podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu a priznanie náhrady trov tak ako bola predtým písomne vyčíslená. Zároveň žiadal priznať aj náhradu trov odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa vyhovel jeho návrhu a zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi. Výrok o trovách odôvodnil tým, že sa navrhovateľ domáhal určenia, že jeho vyživovacia povinnosť zanikla ku dňu 01.09.2014, ktoré určenie tvorí predmet súdneho konania, a preto základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je určovaná podľa § 11 ods. 1 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. a nie podľa § 10 ods. 1, 2 cit. vyhlášky. Prejavil nesúhlas s takýmto vyčíslením náhrady trov a napadol výrok o náhrade trov pre nesprávne právne posúdenie veci. Zdôraznil, že podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, ktorá mu bola stanovená rozsudkami Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/313/2011 a Krajským súdom Trenčín sp. zn. 4CoP/91/2013 s účinnosťou od 01.09.2013. Nepodal návrh na určenie, že mu vyživovacia povinnosť zanikla týmto dňom. Citovanými rozsudkami mu bolo uložené opakujúce sa plnenie na čas neurčitý a takto založenú povinnosť je možné zrušiť len v občianskom súdnom konaní na návrh, a to za predpokladu, že sa preukáže podstatná zmena pomerov spočívajúca v nadobudnutí spôsobilosti odporcu ako oprávneného sám sa živiť. Vyslovil názor, že na konanie o zrušení vyživovacej povinnosti je potrebné aplikovať to isté ust. Vyhl. č. 655/2004 Z.z. ako na konanie o určenie takejto vyživovacej povinnosti, lebo v oboch prípadoch sa jedná o rozhodovanie o existencii alebo neexistencii opakujúceho sa plnenia, t. j. vyživovacej povinnosti. Predmetom právnej služby v tomto prípade je preto opakujúce sa plnenie na čas neurčitý tak ako tomu bolo aj v prípade určenia tohto opakujúceho sa plnenia, a preto základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je potrebné určiť podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Na určenie výšky náhrady trov konania spočívajúci v právnom zastúpení preto súd prvého stupňa nesprávne aplikoval Vyhl. č. 655/2004 Z. z., keď použil ust. § 11 ods. 1 písm. a/ namiesto ust. § 10 ods. 1 vyhl..

Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu zmeniť podľa § 220 O.s.p.. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolaním nenapadnutej časti prvostupňového rozhodnutia, ktorou rozhodol o veci samej sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval ust. § 11 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. v dôsledku čoho treba považovať odvolanie navrhovateľa za dôvodné.

Súd prvého stupňa v súvislosti s rozhodnutím o náhrade trov citoval ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že navrhovateľ mal v danej veci plný úspech a preto mu patrí plná náhrada trov konania. Trovy spočívajú v odmene za právne služby.

Tarifná odmena advokáta sa podľa § 9 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

V zmysle § 10 ods. 1 vyhl. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je od 16 eur do 486,29 eur + 6,64 eur za každých aj začatých 3.319,39 eur prevyšujúcich sumu 33.193,92 eur.

V ods. 3 je upravená situácia ak je predmetom právnej služby opakujúce sa plnenie tak, že tarifná hodnota sa určí súčtom hodnôt týchto plnení; ak ide o plnenie na čas dlhší ako 5 rokov alebo o plnenie na čas neurčitý, tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia. Podľa súdnej praxe sa určenie výživného (pokiaľ nejde o určenie za výslovne určitý vymedzený čas) a rovnako aj jeho zrušenie považuje za plnenie na neurčitý čas, v ktorom prípade tarifnou hodnotou je päťnásobok ročného plnenia.

V prejednávanej veci je nepochybné, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti k odporcovi a v tomto zmysle aj jednoznačne formuloval rozsudkový návrh (petit)

tak, že žiada, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k odporcovi, naposledy stanovenú rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 31P/313/2011 zo dňa 18.04.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/91/2013 zo dňa 21.08.2013 s účinnosťou od 01.09.2014.

Z obsahu spisu nie je možné žiadnym spôsobom vyvodiť, že by navrhovateľ zmenil petit svojho návrhu, keď na pojednávaní, ktoré sa konalo 23.06.2015 (zápisnica o pojednávaní č. I. 11) uviedol právny zástupca navrhovateľa, že na podanom návrhu trvá. V rámci záverečnej reči uviedol, že žiada aby súd návrhu vyhovel. Aj odporca v záverečnom prednese uviedol, že súhlasí so zrušením výživného, ale má za to, že ako denný študent má nárok na výživné a z toho dôvodu žiada určiť vyživovaciu povinnosť ku dňu 08.10.2014 a nesúhlasí s tým, aby navrhovateľovi platil trovy konania.

Súd prvého stupňa rozhodol vo veci tak, že určil, že vyživovacia povinnosť navrhovateľa k odporcovi, naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 31P/313/2011-63 zo dňa 18.04.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4CoP/91/2013-77 zo dňa 21.08.2013 sumou 150 eur mesačne zanikla dňom 01.09.2014. Takto svojvoľne zmenil petit, hoci v odôvodnení uvádza, že návrh navrhovateľa, ktorým žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť bol dôvodný.

Za takejto situácie bolo preto potrebné aj o náhrade trov za poskytovanie právnych služieb rozhodnúť tak, že ich výška sa stanoví podľa § 10 ods. 3 v spojení s ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., čo predstavuje sumu 253,94 eur za jeden úkon právnej služby a pri troch úkonoch právnej služby + režijné paušály sumu 786,99 eur tak, ako si ju písomne uplatnil navrhovateľ pred vyhlásením prvostupňového rozhodnutia.

Rozsudok okresného súdu bol preto odvolacím súdom v napadnutej časti, t. j. vo výroku II. týkajúcej sa trov prvostupňového konania zmenený.

V odvolacom konaní mal tak navrhovateľ úspech, a preto mu bolo v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov odvolacieho konania spočívajúcich v odmene za právnu službu, pričom podľa § 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z. z., keď tarifnou hodnotou je suma 574,25 eur (uplatňovaných 786,99 eur - priznaných 212,74 eur) a z toho 1/2 (§ 13 ods. 2 písm. b/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. + režijný paušál 8,39 eur)

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.